

20. 2. 2009

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Když blblost kousla

Dost mne před pár lety vzalo zjištění, že státního zástupce je možné kárně popotahovat kvůli účasti na oslavě kulatých narozenin letitého kamaráda jen proto, že oslavencův nezdárný synek má ve stejném okrese, kde státní zástupce působí, naděleno trestní stíhání. Jen dodávám, že setkání těch dvou na zmíněné merendě ředilo několik desítek dalších hostů a nikdo ani netvrdil, že by se spolu nějak moc družili. Připadlo mi, že tohle je nejlepší cesta, jak státní zástupce nahnat do profesního gheta, ze kterého se budou bát vystrčit nos a venkoncem tak obecně rozdělit celou právníckou profesi. Intenzitu svého nesouhlasu jsem živil vzpomínkami na to, jak jsme se scházeli za bolševika s kamarády stejné profese, leč v rozličném žoldu, ale s vědomím, že to, co nás spojuje, nemůže rozdělit různost zaměstnavatelů a už vůbec ne idiotská paranoia bolševika, personalizovaná snaživými soudruhy, dle kterých bychom se měli mezi sebou, zejména pak prokurátoři a obhájci, řezat na potkání.

Že snaživý soudruh je podobné zvíře jako pták Fénix mi bylo připomenuto před pár dny. Jedna z našich komerčních televizí věnovala ve večerních zprávách relativně rozsáhlý časový rozsah zvěsti o s strašlivém odhalení. Právníci, bez ohledu na své angažmá, tedy podle abecedy advokáti, exekutoři, notáři, podnikoví právníci, soudci a státní zástupci a se sešli v jeden čas a na jednom místě. To jsem věděl taky a věděl jsem i to, že místem byla horská chata a udávaným důvodem zimní sporty. Taky se to jmenovalo Zimní justiční hry a bylo to dost oficiální. Zmíněná televize nejdřív nafilmovala lyžníky, kterým kdosi cpal před ústa mikrofon a chtěl od nich vyjádření. Protože nebylo jasné k čemu, žádné kloudné se nekonalo. Následoval komentář neviditelného reinkarnáta paranoidního bolševika, který s hlasem plným špatně skrývaného podezření položil televiznímu publiku otázku, co asi ti lyžaři dělají, když pak přestanou lyžovat. Asi že se sejdou, bože chraň, u sklenice vína. A pak, co oleandry v krematoriu, stvrzovali vážnost chvíle dva podivní zjevové. Prvý šel na kameru poslanec, o kterém jsem do té doby prakticky nic nevěděl a o jehož inteligenci nic nevím doteď. Druhým byl temně vyhlížející zástupce instituce, která o sobě tvrdí, že jejím posláním je mapovat místní stav korupce a svou činností aktivně přispívat k jejímu omezení. Z výrazů obou bylo lze seznat, že od té doby, co si někdo zaparkoval dva airbusy ve 44. patře mrakodrapů, svět nic hroznějšího nezažil. Totéž se pokoušeli doložit verbálně, ovšem, snad důsledkem silného pohnutí, poněkud blekotali. Čímž nechci jejich argumentaci devalvovat ironizováním přednesu, pouze konstatuji, že jsem vůbec nepochopil, co proti zmíněné sešlosti doopravdy měli. Jen snad to, že se to, podle nich, nedělá. Následovaly komentáře předsedů profesních sdružení, v nichž byla jakákoliv pochybnost o vhodnosti lyžařského klání striktně odmítnuta. Na závěr soudružka komentátorka bez bližšího vysvětlení uvedla, že v březnu půjde ministr spravedlnosti na poslanecký kobereček.

O tři dny později proběhlo ve Vysočanech vyhlášení dalšího ročníku Právníka roku. Zmíněná televize tam nebyla, což je, z jejího pohledu, určitě chyba. Mohla odhalit ještě rozsáhlejší spiknutí, protože oproti cirka sto padesáti lyžařům v Krkonoších se v hotelu Clarion sešlo přibližně dva a půl tisíce právníků ze všech možných institucí. Ani se nepokoušeli předstírat nějaký sport, ale jenom si furt třásli rukama, předávali ceny, pak jedli, pili a hodovali a ty zpustlejší si mezi sebou i povídali. Co asi, milá televize?

Jan Werich říkával, že boj s blbostí se nedá vyhrát, ale nikdy se nesmí vzdát. Nejmenuji dotčenou televizi ani ty dva stafážisty, proto, že mi nejde o jejich kritiku. Všichni tři se stali, doufejme jen, že na krátkou dobu, reprezentanty obecné blbosti, která velí podezírat lidi ze špatnosti jen proto, že

existují a že se někde shromáždili. Nemyslím si, že ta televizní kočička bude mít nějaké následky, ani nemůže. Prostě jen blbost zase kousla. Nikoliv bolestivě, nkoliv vážně ale dost na to abychom si připomněli, že pořád ještě existuje. Stále jsou tady lidi, jejichž mentalitě by nejlépe vyhovovala funkce inkvizitora, vymítače ďábla nebo něčeho podobného, co má tu moc rozhodnout o tom, že se něco stalo, i když se nic nestalo. A hlavně, co udělat těm, kteří u toho byli.

Chci využít téhle příležitosti k vyjvení soukromé naděje. Totiž, že právníci se budou společně scházet nezávisle na tom, komu zrovna slouží a snad i čím dál, tím víc. Dokonce budou víc než teď přecházet z jedné branže do druhé takže už se nakonec nepozná, kdo je kdo. A je taky možné, že občas někdo profesně selže a něco vyvede, čemuž ale nelze zabránit ani chovem iuristů v kotcích. Což snad chtělo prosadit to televizní angažmá a ti dva co se horšili. Jinou věcí je, jestli tohle vyznání dostihne zmíněné soudruhy inkvizitory. Jestli si ho přečtou nebo spíš, jestli vůbec něco čtou. Snad kromě Kladiva na čarodějnice.

JUDr. Tomáš Sokol

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Odpovědnost členů statutárního orgánu za nepodání insolvenčního návrhu včas](#)
- [Vybrané otázky poskytování zdravotních služeb na dálku](#)
- [TOP 5 judikátů z korporátního práva za rok 2025](#)
- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [Souhrn významných událostí ze světa práva](#)